
Dato: 05.11.2019

Notat vedr. "mellemnatur"

Arealer mellem veje, stier m.v. og beboede områder eller dyrkede marker kan man med en fællesbetegnelse kalde "mellemnatur", og disse vejkanter, vejgrøfter, stikanter, markskel m.v. udgør en overset men meget væsentlig del af den naturlige biodiversitet i beboelses- og landbrugsområder.

De er levested for en lang række hjemmehørende plantearter, som udgør fødegrundlaget for en stor mængde insekter samt frø- og planteædende hvirveldyr, som igen via den naturlige fødekæde er grundlag for andre insekter, fugle og rovdyr.

Samtidig fungerer disse arealer også som ynglelokalitet for adskillige musearter, fuglearter m.v.

Enhver som er naturinteressert kan se, at man på disse arealer ser masser af græsser og blomstrende planter, edderkopper, fluer, svirreflugter, biller, bier samt sommerfugle, og det er også her man ser vipstjerter, tornirisker, gulspurve og bomlærker m.v. Om efteråret kan man se gange af mus i den visne vegetation, og det er her man om vinteren træffer musvåge siddende på pæle, og tårnfalke som "muser".

Biodiversiteten i sådanne arealer kan være høj, men desværre er disse arealer ofte udsat for en meget hårdhændet og uigennemtænkt behandling med slåning/buskrydning i vækstperioden og sprøjtning med pesticider i forbindelse med marksprøjtning, og det medfører, at planterne ikke kan nå at sprede frø, - at fødegrundlaget for insektlarver reduceres, og at fuglereder ødelægges, hvilket igen medfører, at såvel artsantal som individantal reduceres.

Jeg foreslår derfor, at der lovgives, så disse arealer først må slås eller buskryddes om efteråret, og at der ikke må marksprøjtes med pesticider så tæt på disse arealer, at biodiversiteten påvirkes.

Med venlig hilsen

Carsten Fynbo Larsen

